

ger, som f.eks. Pædofilgruppen og ligeledes Hizb-ut-Tahrir kommer med, kan eksistere.

Det er nogle foreninger, som er på kanten af, hvad vi i hvert fald synes overhovedet kan være tilladt. Men det kræver selvfølgelig en afprøvelse, er jeg klar over, og jeg synes, det ville være en fin ting at få det afprøvet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ønsker bare at være helt sikker på, at det, hr. Per Dalgaard siger, er, at det, Dansk Folkeparti ønsker, er, at man skal kunne forbyde foreninger, hvis de kommer med ytringer, som man er imod. Hr. Per Dalgaard sagde i sit første indlæg, at vi skulle kunne forbyde foreninger, der var ødelæggende for retsfølelsen.

Nu har Dansk Folkeparti jo nogle gange været ude i, at det er ødelæggende for retsfølelsen, hvis ikke vi f.eks. hæver strafferammerne ganske betragteligt. Betyder det, at hr. Per Dalgaard mener, at foreninger som f.eks. det politiske parti Enhedslisten, der ikke går ind for, at man hæver strafferammerne, skal kunne forbydes, fordi vi kommer med nogle ytringer, som hr. Per Dalgaard mener er ødelæggende for retsfølelsen?

Hvor går grænsen for, hvilke ytringer man må komme med efter Dansk Folkepartis mening, før man skal kunne forbydes?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg sagde, at jeg i forbindelse med det udvalgsarbejde, der skal ske, hvor vi f.eks. kan få kulegravet § 78-problematikkerne i Retsudvalget, kunne forestille mig, at vi der tog nogle andre begreber ind, der ikke handlede om at begrænse ytringsfriheden, men om at sige, at foreninger, som havde så afskyelige formål som f.eks. at nedbryde det danske samfund, som jeg også er sikker på at ingen herinde er interesseret i skal ske, var en form for forening, som vi rent faktisk ikke kunne tillade.

Det er da muligt, at den ikketilladelse så skulle, jeg havde nær sagt i første omgang, effektueres et langt stykke hen ad vejen ved, at man f.eks. ikke ville tillade, at den kunne låne skolelokaler til at agitere, ikke ville tillade, at den åbnede hjemmesider, hvor den agiterede for mord på bestemte befolkningsgrupper osv., at man gik det skridt for til sidst at få sådan en forening tiet ihjel, gjort død mere eller mindre kontant.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op- hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

29) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 162:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrkelse af Datatilsynet.

Af Anne Baastrup (SF) og Line Barfod (EL).
(Fremsat 30/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 20.25

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten opfordrer regeringen til at tage initiativ til en bevillings- og personalemæssig styrkelse af Datatilsynet.

Jeg vil med det samme sige, at regeringen ligesom forslagsstillerne er af den opfattelse, at Datatilsynet varetager en meget vigtig opgave, og at denne opgave naturligvis, også når vi taler om ressourcer, skal kunne varetages på tilfredsstillende vis.

Datatilsynet er som bekendt en uafhængig statslig myndighed. Tilsynet har en finanslovmæssig og personalemæssig tilknytning til Justitsministeriet, men hverken Justitsministeriet eller andre offentlige myndigheder har instruktionsbeføjelser over for Datatilsynet. Datatilsynet består af et råd, Datarådet, og af et sekretariat. Sekretariatet varetager Datatilsynets daglige opgaver, som først og fremmest er administrationen af persondataloven.

Forslagsstillerne peger på, at persondataområdet og dermed området for Datatilsynets opgaver er under konstant udvikling. Det anføres

videre, at Datatilsynets bevillinger ikke står mål med kravene til tilsynet, hvis vi fortsat ønsker en effektiv og kompetent opgaveløsning i fremtiden. Det synes jeg er en temmelig forenklet fremstilling.

På grund af sin uafhængige status er Datatilsynet ikke underlagt eksternt fastsatte mål for sin virksomhed. Datatilsynet har imidlertid selv opstillet følgende fire indsatsområder for 2003:

For det første en generel nedbringelse af sagsbehandlingstider, for det andet at arbejde med at få fastlagt mål og visionen for tilsynet, for det tredje at kunne sikre, at digital kommunikation med offentlige myndigheder er i overensstemmelse med eDagen den 1. september sidste år, og for det fjerde at sætte fokus på sygefraværet blandt tilsynets ansatte. Herudover har tilsynet fastsat mål for antallet af inspektioner.

Hvis vi skal starte bagfra, kan jeg oplyse, at Datatilsynet inden for de seneste år har øget antallet af inspektioner betragteligt. I perioden fra 2000 til 2003 har tilsynet i gennemsnit fordoblet antallet af årlige inspektioner i forhold til perioden fra 1981 til 1999, hvor Registertilsynet gennemførte ca. 35 inspektioner årligt. I 2003 gennemførte tilsynet således 71 inspektioner, og jeg ved, at inspektionsopgaver fortsat er højt prioriteret af tilsynet.

Hvad sygefraværet angår, er det også et faktum, at Datatilsynet i 2003 har haft et betydeligt fald i sygefraværet, som nu er bragt ned under tallet for Justitsministeriets samlede område.

Tilsynet levede også op til kravene til eDagen og var i øvrigt aktivt involveret i indsatsen, bl.a. ved at stille beredskab til en hotline til rådighed.

Mål og visioner kom man også i gang med, og arbejdet hermed fortsætter i 2004.

Om sagsbehandlingstiden kan jeg oplyse, at sagsbehandlingen i 2003 efter tilsynets opfattelse ikke på alle områder kan betragtes som tilfredsstillende. Som det kan læses i tilsynets årsrapport for 2003, skyldes det imidlertid navnlig en ekstraordinær stor udskiftning i medarbejderstaben i 2003. Det anføres derfor også i årsrapporten, at arbejdet med at forkorte sagsbehandlingstiderne vil blive fortsat i 2004 gennem ændring af arbejdsrutiner m.v. Jeg har tilltro til, at dette vil lykkes, så tilsynet også på dette meget centrale område kan forbedre sin målopfyldelse.

Hvis jeg herefter skal vende mig mod forslaget om at forøge tilsynets bevillinger, vil jeg godt starte med at sige, at det naturligvis er regeringens opgave at sikre den bedst mulige fordeling

og udnyttelse af statens ressourcer inden for de rammer, som samfundsøkonomien tillader. Jeg mener rent faktisk også, at vi gennem fordeling af de penge, vi har til rådighed, har sikret en effektiv og kompetent opgavevaretagelse i Datatilsynet, men man kan naturligvis altid mene, som forslagsstillerne gør, at bestemte områder skal opprioriteres yderligere.

Her må jeg imidlertid vende tilbage til den problemstilling, som vi var inde på, da vi så sent som i marts måned drøftede et konfliktråd her i Tinget. Alle partier i Folketinget har naturligvis deres egne prioriteringer og mærkesager, det er både velkendt og også naturligt. Lige så velkendt og naturligt er det imidlertid, at statens ressourcer er begrænsede, og at fordelingen af dem finder sted ved de årlige finanslovforhandlinger. Det er her, de økonomiske prioriteringer foretages, og det er derfor også her, at eventuelle ønsker om flere bevillinger til Datatilsynet hører hjemme.

Jeg vil som hidtil arbejde for at sikre både Datatilsynet og de øvrige institutioner på Justitsministeriets område de bedst mulige arbejdsvilkår inden for de rammer, som nu engang ligger. De partier, som ønsker at medvirke hertil, og som vel at mærke også vil tage medansvar for finansieringen, skal derfor være mere end velkomne til at melde sig, når finanslovforhandlingerne starter til efteråret.

Jeg vil dog også gerne sige, at Datatilsynet efter både min og regeringens opfattelse løser sine opgaver på tilfredsstillende vis inden for de eksisterende rammer. Jeg mener derfor ikke umiddelbart, at der aktuelt er grundlag for at tilføre Datatilsynet yderligere ressourcer til varetagelse af disse opgaver.

Dermed siger jeg naturligvis ikke, at spørgsmålet om en yderligere ressourceeftersøgelse til Datatilsynet ikke kan blive aktuelt i fremtiden eller indgå i forhandlingerne om finansloven. Det kan det helt sikkert. Men det må først og fremmest bero på ønsker og prioriteringer i de partier, der indgår i disse forhandlinger. Det svære er som bekendt ikke at bruge pengene, men at finde dem. Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget fra SF og Enhedslisten.

Kl. 20.30

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal på vegne af Venstres folketingsgruppe og, da ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Helge Adam Møller, ikke kan være til stede, også på vegne af Det Konservative Folke-

parti meddele, at vi er fuldkommen enige i den redegørelse, justitsministeren har givet.

Vi er selvsagt meget optaget af persondataskyttelse. Det kan begge forslagsstillere også huske fra dengang, vi havde revision af dataloven.

Justitsministeren har jo også gjort rede for, at der har været nogle personalemæssige problemer, men at det er i orden, og at effektiviteten er øget.

Så vi må sige som regeringen: Vil man have yderligere, er det en del af en finanslovforhandling. Hverken Venstre eller Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Sandy Brinck (S):

Datatilsynet varetager en vigtig, men jo ikke så synlig opgave i vores demokratiske retsstat. Det er her, man holder øje med, om de regler, der findes for registrering af borgere, overholdes, så vi som borgere kan føle os trygge ved, at de oplysninger, myndigheder og andre har om os, også bliver behandlet korrekt.

Når det gælder personoplysninger om dig og mig og andre borgere, må vi have klare rammer for, hvordan de håndteres. Det er simpelt hen væsentligt for beskyttelsen af vores privatliv. Som lovgivere forlader vi os jo på, at de regler, vi opstiller, bliver fulgt, og at nogle kontrollerer, at reglerne rent faktisk bliver fulgt.

Datatilsynet har i de senere år fået flere og flere opgaver, dels som følge af informationsfundets mange muligheder for registrering, informationsindsamling, samkøring af data osv., dels fordi der er opstået en række internationale opgaver, som forslagsstillerne også beskriver.

Når vi så samtidig kan se, at bevillingerne til Datatilsynet er faldende, så vækker det også hos os bekymring. Vi er enige med forslagsstillerne i, at Datatilsynet har de instrumenter, de skal bruge, men at det er pengene, der er problemet. Vi ser derfor gerne, at bevillingerne øges, men forslaget indeholder jo ikke noget beløb, og derfor synes vi, at en støtte til dette forslag let bliver enten en blankocheck eller lige så let en narresut.

Det er dog yderst relevant at få rejst problemet, og på den måde har forslaget sin berettigelse. Vi vil derfor håbe på, at vi under udvalgsarbejdet kan få indkredset, hvor mange penge det egentlig drejer sig om. Er det 2001-niveauet, vi skal tilbage til, eller hvor mange penge taler vi om? Den viden vil vi bruge, når vi når til næste års finanslovforhandlinger, som jo allerede starter her til efteråret.

Per Dalgaard (DF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti også synes, at Datatilsynet gør et ganske udmærket stykke arbejde, og at den funktion, som de varetager, er nødvendig. Vi skal jo være sikre på, at de mange registre, som danskerne står i efterhånden, anvendes og er registreret på en måde, så vi kan være det bekendt.

Jeg er ikke bekendt med, at Datatilsynet som sådan egentlig har skreget på ressourcer, og jeg havde nær sagt, at enhver institution jo altid gerne vil have ekstra bevillinger, mere mandskab, og mere aktivitet. Det ligger næsten implicit i enhver offentlig institution, at det vil den gerne have.

Jeg vil sige, at for Dansk Folkepartis vedkommende så henholder vi os egentlig også mere eller mindre til det, der er blevet sagt fra regeringen side, og vi vil ikke kunne støtte det pågældende forslag.

Anne Baastrup (SF):

Taler du i mobiltelefon, så registreres det, hvor du taler fra. Betaler du med dankort, kan det ses, hvor du har handlet, og ofte, hvilke varer du har købt, og ikke sjældent bliver du videoovervåget, mens du køber ind. Låner du en bog på biblioteket, registreres det. Arbejder du i en forretning, er du ofte overvåget, når du står bag disken og i baglokalet. Kører du i S-tog i Københavnsområdet, er du overvåget. Sejler du i en fiskerbåd, er du overvåget. Kører du for hurtigt, er der nogle steder fotofælder.

Kl. 20.35

Din computer afslører, hvornår du er logget ind på serveren, dine mails kontrolleres ikke sjældent af din arbejdsgiver. Har du besøgt en hjemmeside, kan det efterfølgende ses. Der er oven i købet hjemmesider, der fortæller dig, hvornår du sidst har besøgt den. EU har planer om satellitovervågning af biler, der kører på betalingsveje. Vi ved, at de offentlige myndigheder konstant udveksler oplysninger om personer. Hvem passer på os? Det gør Datatilsynet.

Vi har fremsat det her beslutningsforslag, for er der noget, der er svært for en offentlig myndighed, er det at få tilstrækkeligt med ressourcer i det spindoktorsamfund, vi på nuværende tidspunkt lever i. Der er jo ikke politisk interesse for Datatilsynet med hensyn til, om de har nok ressourcer. Det kunne vi jo også høre på de ordførertaler, der har været indtil nu. Der er ikke politisk interesse for det her område.

Derfor har vi fundet, at det er vigtigt, at vi på det her tidspunkt får præciseret, at der altså er en offentlig myndighed, der laver et ekstremt godt stykke arbejde, som gennem de sidste par år gang på gang er blevet pålagt nye arbejdsopgaver, hvor vi hele tiden har en forventning om, at de lever op til de arbejdsopgaver. Efter vores bedste overbevisning kan det ikke lade sig gøre med den konstante nedskæring, der er sket, og med de konstante nye ekstra arbejdsopgaver, de har fået. Derfor forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Fru Anne Baastrup oplæste en hel række områder med overvågning af den ene og den anden art, videoovervågning i S-tog og kiosker, og jeg ved ikke hvad. Vil fru Anne Baastrup ikke godt indrømme, at det jo ikke har noget med Datatilsynet at gøre, at der er videoovervågning i S-tog?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Sådan som jeg har forstået det, har Datatilsynet også som opgave at godkende den type. Det er også mit indtryk, at Datatilsynet har som opgave at godkende, at de oplysninger, der så samles ind via den videoovervågning, rent faktisk fjernes i overensstemmelse med reglerne.

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis jeg nu skal være venlig, vil jeg da sige, at jeg synes, det er et noget diffust forslag, som Enhedslisten og SF har fremsat, hvor der efterlyses en styrkelse sådan i al almindelighed af Datatilsynet.

Opgaverne bliver flere og flere og større og større, det er der ikke nogen tvivl om. Vi er jo med til at vedtage talrige love her i Folketinget, der medfører øget overvågning og øget kontrol af, om den overvågning nu også overholder gældende regler.

Jeg synes også, at omsorgen for Datatilsynet er meget sympatisk. Vi deler den, men vi synes alligevel, at det er et underligt forslag, for det hører jo faktisk hjemme i finanslovforhandlingerne. Det synes vi det gør. Vi vil meget gerne tage forslaget med, når vi selv forhåbentlig bliver indbudt til finanslovforhandlinger, for der er ingen tvivl om, at der er mange store opgaver, som Datatilsynet formentlig ikke kan løse på be-

tryggende vis. Vi har bare ikke opdaget endnu, om der er en egentlig brist i dets funktioner.

Eftersom der ikke foreslås nogen som helst form for ændringer i de værktøjer, som Datatilsynet skal bruge, så synes jeg, det er et underligt forslag, fordi det udelukkende handler om at sætte nogle flere penge af på finansloven til Datatilsynet.

Det medvirker vi gerne til, når vi kommer til finanslovforhandlingerne, og vi vil da gemme de oversigter, der er her, og måske også diskutere lidt mere i udvalget, om vi kan komme lidt nærmere på, hvad det er for nogle beløb, det drejer sig om, og så støtte det på den måde. Men som det ligger her, synes jeg, at det ikke mindst i tid er malplaceret, fordi vi jo altså først efter sommerferien skal i gang med finanslovforhandlingerne.

Det Radikale Venstre kan ikke umiddelbart støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, der jo er vigtigt, er, at når de forskellige partier går i gang med at samle sammen til, hvad det så er, vi vil prioritere op til finanslovforhandlingerne, er det noget, der sker i løbet af sommeren. Hvis det var sådan, at vi først var kommet med vores beslutningsforslag til oktober, hvor forhandlingerne formentlig er ved at være slut, ville det jo være for sent.

Altså vi har det ikke som i gamle dage, hvor man sådan kunne få sig en lille tillægsbevilling undervejs. Det ved vi godt. Men vi bliver da nødt til på et meget tidligt tidspunkt at sige, at her er der et problem, som spindoktorerne aldrig nogen sinde vil anbefale et parti at gå ind og støtte.

Datatilsynet har systematisk fået færre ressourcer og flere opgaver. Vi havde en 25-års-fødselsdag her for et stykke tid siden, hvor det var tydeligt for alle de deltagere, der var der, også fra råd, at de havde problemer med at få ressourcerne til at slå til, og så synes vi, at det ville være naturligt, at man så følger det op med et beslutningsforslag her i salen.

Vi ved godt, at vi ikke har afsat penge til det. Det er jo så her, at man skal finde ud af, hvad det så konkret er, hvert enkelt parti synes at man vil prioritere på det her område. Vi vil bare gøre opmærksom på, at der altså er et lille tilsyn, som har nogle meget store opgaver, som bare er usynlige. Derfor forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg har fuld respekt for fru Anne Baastrups engagement og omsorg for Datatilsynet. Jeg finder bare, at det måtte være et emne, som typisk kunne rejses i offentligheden på anden vis, i pressen, gennem læserbreve, debatindlæg osv., hvor det kunne beskrives, at her er der et problem – gerne suppleret med erfaringer fra Datatilsynets egne folk.

Jeg synes faktisk, at som folketingsbeslutning er det et underligt forslag, fordi det udelukkende handler om at skaffe nogle flere penge, men ikke om at ændre lovgrundlaget eller ændre de arbejdsbetingelser, som Datatilsynet har. Jeg har ikke noget imod, at man gerne vil have flere penge til Datatilsynet. Jeg finder blot, at den debat kunne være rejst på anden vis i den offentlige debat.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne kan ikke støtte det af SF og Enhedslisten fremsatte beslutningsforslag. Det kan vi ikke, fordi vi mener, at spørgsmålet om at øge bevillingerne til Datatilsynet hører hjemme i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Vi vil da i den sammenhæng med den opmærksomhed, som SF og Enhedslisten nu har forsøgt at give Datatilsynet, overveje det i vores samlede prioriteringer, når vi skal komme med vores bidrag til, hvordan vi ønsker at finansloven skal se ud.

Når nu forslaget er fremsat, kan vi selvfølgelig bruge udvalgsarbejdet til at bore lidt i, om der virkelig er brug for en styrkelse af Datatilsynets ressourcer til de opgaver, som Datatilsynet skal varetage i forhold til den lovgivning, der er givet af Folketinget.

Det kan man sige at man også kunne have gjort uanset beslutningsforslaget ved at stille spørgsmål, men det ligger her, og det er fair nok, og vi andre har altså fået henledt vores opmærksomhed på Datatilsynet og det behov, der måske kan være for at udvide Datatilsynet ekstra omsorg i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det vil vi så tage stilling til, når vi skal skruer vores endelige finanslovudspil sammen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten, så meget debat, der nu har været. Det glæder mig da, at vi har opnået et mål med det her forslag, nemlig at få gjort opmærksom på, at det er vigtigt, at der også sættes ressourcer af til Datatilsynet.

I forbindelse med ganske mange lovbehandlinger her i Folketinget har vi prøvet at problematisere det, at man siger: Jamen det er ikke noget problem, for vi har Datatilsynet til at kontrollere, hvordan disse oplysninger bliver behandlet; det er ikke noget problem, at vi har biobanker osv., for vi har Datatilsynet til at kontrollere opbevaringen af vores blodprøver og andet. I masser af sammenhænge i Folketinget bliver der sagt, at vi har Datatilsynet til at tage sig af det, og derfor behøver vi ikke se yderligere på, hvordan tingene foregår.

Det, som vi og SF har ønsket med beslutningsforslaget, er at sige, at der må være en sammenhæng mellem, at når vi på det ene område efter det andet siger, at her skal vi have et stærkt Datatilsyn til at føre kontrol med alle personoplysningerne, må det også følges op af, at vi ser på, hvad der så skal til af ressourcer, for at Datatilsynet kan leve op til alle de øgede opgaver, vi giver dem.

Vi kunne selvfølgelig godt i forbindelse med hvert eneste lovforslag, vi behandler, have stillet som ændringsforslag, at det kræver øgede ressourcer til Datatilsynet, men det ville måske være en lidt mærkelig måde at gøre det på.

Så kan man sige, at det burde høre hjemme i finansloven, at man sådan fik samlet op. Men vi har jo kunnet konstatere, at det får man ikke gjort. Der har ikke været opbakning til i forbindelse med finansloven at øge bevillingerne til Datatilsynet eller forebygge de nedskæringer, der er sket fra regeringens side. Derfor har vi altså ønsket at sætte fokus på problemet.

Vi startede med at stille nogle spørgsmål. Det har nogle sagt at vi burde gøre. Det gjorde vi allerede ved folketingssamlingens start, hvor vi stillede en række spørgsmål. Det er derfor, at vi i bemærkningerne til forslaget har kunnet oplyse, at hvis Datatilsynet bare en gang hvert tiende år – bare én gang hvert tiende år – skulle komme på besøg alle de steder, som de skal føre tilsyn med, ville det kræve ca. 360 inspektioner om året.

Men realiteten er, at Datatilsynet foretager langt færre. Sidste år kom man helt op på 71 inspektioner, men i 2000 var man helt nede på 23 inspektioner. Så selv om ministeren siger, at an-

tallet af inspektioner stiger lidt, er det altså stadig væk meget langt fra, at vi er i en situation, hvor man kan sige, at bare hvert tiende år kommer Datatilsynet på inspektion.

Man kunne så også spørge: Synes vi, at det er tilstrækkeligt, at Datatilsynet kan komme hvert tiende år og foretage inspektion af, om nu behandlingen af personoplysningerne foregår tilstrækkelig betryggende? Mener vi, at det er nok til at sikre, at al den overvågning foregår på betryggende vis?

Kl. 20.45

I forhold til biobankerne, som vi har diskuteret meget på sundhedsområdet, mener vi så, at det er betryggende med alle de private biobanker, der efterhånden kommer frem, at det måske er en gang hvert tiende år eller med de ressourcer, Datatilsynet har i dag, en gang hvert 15. eller 20. eller 30. år, at de får et kontrolbesøg, hvor der ses på, om tingene foregår på en betryggende måde?

Det mener vi er vigtigt at få en debat af, og vi har så brugt beslutningsforslaget til at rejse en debat om det. Som den socialdemokratiske ordfører sagde i sin ordførertale, er Datatilsynet et meget vigtigt statsligt organ, men det er ikke en synlig opgave, de har. Det er ikke noget, som man overhovedet diskuterer i offentligheden. Det er ikke noget, der er synlighed omkring, når de ikke får foretaget deres tilsyn. Der er ikke nogen, der bliver syge og kommer på hospitalet, som med fødevarekontrollen eller andet. Der er ikke nogen, der kommer ud for ulykker som med Arbejdstilsynet. Men det er lige så vigtigt i et demokratisk samfund, at vi har kontrol med vores persondata, og derfor har vi ønsket at tage debatten op. Den kan vi så fortsætte i udvalget.

Jeg vil gerne takke de mange, som under debatten har sagt, at de mener, at Datatilsynet er meget vigtigt. Så må vi håbe på, at når nu alle synes, at det er så vigtigt, så kan vi også under udvalgsarbejdet få en drøftelse af, hvor vigtigt vi så mener det er. Hvor ofte skal de komme på inspektion? Hvor mange ressourcer skal de have til at kunne levere høringssvar til os, til at kunne følge med i den samlede overvågningsmængde i samfundet osv.? Hvor meget mener vi egentlig at det her Datatilsyn skal kunne leve op til, og hvor mange ressourcer vil vi sætte af til det? Vi synes, det er godt, hvis vi kan få den drøftelse og det kan munde ud i, at der så kommer nogle flere ressourcer på finansloven.

Tak for debatten.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er en enkelt kort bemærkning til fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er synd for det gode formål, at debatten finder sted på det her tidspunkt, hvor der faktisk ikke er nogen debat. I virkeligheden kan man sige, at forslagsstillerne måske havde fået mere ud af at rejse debatten enten som en forespørgselsdebat eller ved at kalde ministeren i samråd, for vi har jo ingen mulighed for at få en rigtig diskussion med ministeren eller med regeringens repræsentanter på denne her måde i den form, som forslaget er fremsat i.

Jeg siger det blot for at trøste forslagsstillerne lidt, for denne her debat er jo gået meget hurtigt, og vi er alle sammen trætte efter en lang dag. Hvis det havde været stillet som en direkte udfordring til regeringen om at komme med nogle svar eventuelt i form af en forespørgselsdebat eller ved et åbent samråd, ville det måske nok have affødt en mere grundig debat og måske en nøjere læsning af forslagets detaljer fra visse ordføreres side.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg takker fru Elisabeth Arnold, og jeg kan love, at vi ikke lader det blive ved det her. Vi arbejder videre, og der vil vi selvfølgelig også overveje, om vi skal rejse en forespørgselsdebat eller kalde ministeren i et åbent samråd. Jeg vil sige, at det så nok ikke bliver inden sommerferien.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 10. maj 2004 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 20.49
